

ΜΕΛΙΣΣΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Διευθυντῆς ΑΝΤ. Ε. ΠΑΠΑΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οὐχ οἱ τὰ πολλὰ, ἀλλ' οἱ τὰ χρήσιμα ἀναγινώσκοντες εἰς σπουδαῖοι.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδων τὸ παρὸν περιοδικὸν θεωρῶ περιττὸν νὰ προτάξω μακροσκελῆ πρόλογον ἀφορῶντα τὸν σκοπὸν καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ. Ταῦτα θὰ γίνωσι γνωστὰ εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἐξ αὐτῆς τῆς ὕλης τοῦ φύλλου· καὶ ὅταν ἴδωσιν ὅτι ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἐκδίδηται τοιοῦτον ἔργον, ἃς συνδράμωσιν αὐτό. Τοῦτο μόνον ὀφείλω νὰ εἶπω ὅτι, ἀφοῦ ἐπεκαλῆσθην τὴν συνδρομὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὸ ἔργον μου, ἐννοῶ νὰ προσπαθῶ, ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοί, νὰ καταστήσω αὐτὸ ἄξιον τῆς συνδρομῆς αὐτοῦ.

Καὶ ἤδη παρουσιάζων τὸ πρῶτον φύλλον, διὰ τὰςτυχούσας αὐτοῦ ἀτελείας, τὰς ἀναποφεύκτους ἄλλως τε εἰς πᾶσαν ἀρχήν, εὐελπιστῶ εἰς τὸ μέλλον ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι:

Θαρσεῖν χρή· τάχ' αὖριον ἔσσετ' ἄμεινον.

ΑΝΤ. Ε. ΠΑΠΑΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ EN ΓΕΝΕΙ.

Γνωστὸν ἔστω ὅτι τὸ ζωηρὸν ἡλιακὸν φῶς ἐνεργεῖ πρὸς τὴν καλὴν κατασκευὴν τοῦ αἵματος (αἱματοποίησην), καὶ πρὸς τὴν καλὴν θρέψιν τοῦ σώματος.

Ἡ ἡλιακὴ θερμότης ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ ἥπατος, ἐπαυξάνει τὴν ἔκκρισιν τῆς χολῆς, καὶ διερρεθίζει τὰς δυνάμεις τοῦ ἐγκεφάλου.

Τὸ ψυχρὸς συντελεῖ πρὸς τὴν εὐπεψίαν καὶ εὐταρκίαν.

Ἡ ξηρασία τῆς ἀτμοσφαίρας συντελεῖ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν μυῶν (τοῦ κρέατος) τοῦ ἀνθρώπου· διευκολύνει τὴν ἀδηλον διαπνοήν· δηλαδὴ τὴν ἐξάτμισιν τῶν ὑγρῶν τοῦ σώματος διὰ τῶν πόρων τοῦ δέρματος, καὶ συντελεῖ εἰς τὴν εὐαισθησίαν τῶν νεύρων.

Ἡ ὑγρασία τῆς ἀτμοσφαίρας χαλαρώνει τοὺς μῦς καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ σώματος, ἐμποδίζει τὴν ἀδηλον διαπνοήν, καὶ κατακρατεῖ τὰ ὑγρά ἐντὸς τοῦ σώματος, ἐπιφέρει πάχος καὶ νωθρότητα τῶν νεύρων.

Ἡ ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου πίεσις τῆς ἀτμοσφαίρας ἐπηρεάζει ἐπὶ τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων τοῦ δέρματος καὶ ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς· δηλ. ὅσον τόπος τις κεῖται ὑψηλότερα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, τόσον ἡ ἀτμοσφαῖρα ὀλιγώτερον πιέζει ἐπὶ τοῦ σώματος· ὅσον δὲ ὀλιγώτερον πιέζει, τόσον πυκνότερον γίνεται τὸ αἷμα, καὶ τόσον περισσότερον αἷμα συσσωρεύεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος, καὶ τὸ δέρμα καθίσταται ἐρυθρότερον· ἡ δὲ ἀναπνοὴ γίνεται εὐρύτερα, καὶ τὸ στήθος εὐρύτερον· διότι ὁ ἀὴρ εἶναι ἀραιωμένος, καὶ πρέπει νὰ εἰσέλθῃ περισσότερον ποσὸν αὐτοῦ κατ' ὄγκον ἵνα εἰσέλθῃ ἀρκετὸν ὀξυγόνον εἰς τοὺς πνεύμονας.

Οἱ δὲ ἄνεμοι τροποποιοῦσι καὶ μεταβάλλουσι τὴν ἄδῃλον διαπνοήν, καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ σώματος.

Ὁ ἀτμοσφαιρικός ἤλεκτρισμός ἐπηρεάζει ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, φέρε σκεψόμεθα ὁποῖόν ἐστι τὸ ἐλληνικὸν κλίμα, καὶ ὁποίαν ἐνέργειαν ἔχει ἐπὶ τῶν κατοίκων.

Ἡ χώρα τῆς Ἑλλάδος εἶναι κατὰ τὸ πλεῖον πετρώδης, ἀνώμαλος, ὄρεινὴ καὶ ξηρὰ. Τὰ συνεχῆ καὶ ὑψηλὰ αὐτῆς ὄρη ἀποτελοῦσιν ὄροπέδια καὶ κοιλάδας. Πάντα σχεδὸν περιστεφανοῦνται ὑπὸ ὄρεων, καὶ ἔχουσι περιορισμένον ὀρίζοντα. Αἱ παράλιοι χώραι εἰσὶ κατὰ τὸ πλεῖστον πετρώδεις, ἐνιαχοῦ δὲ ὑπάρχουσι πεδιάδες, ὧν τινὲς ἔχουσι παράλιον ἔκτασιν οὐ σμικρὰν· ἅπασαι δὲ περιορίζονται κατὰ ξηρὰν ὑπὸ ὑψηλῶν ὄρεων, δι' ὧν ἀποχωρίζονται ἐκ τῶν ὄροπεδίων. Ἐκτὸς τῶν παραλίων πεδιάδων, ἅπασαι αἱ μεσόγειοι χώραι, αἰτινὲς εἰσιν ὄροπέδια καὶ κοιλάδες, διαφέρουσι πολὺ πρὸς ἀλλήλας κατὰ τὸ ὕψος αὐτῶν ἐκ τῆς θαλάσσης, ἐπομένως διαφέρουσι καὶ κατὰ τὴν πίεσιν τῆς ἀτμοσφαίρας.

Τὰ πλεῖστα τῶν ὄρεων εἰσὶ γυμνὰ δένδρων, ἄνυδρα, καὶ πάντα σχεδὸν τὰ ὄροπέδια καὶ αἱ πλεῖσται παράλιοι πεδιάδες στεροῦνται ποταμῶν. Ἐν γένει ἡ χώρα εἶναι ἄνυδρος καὶ ἄδενδρος κατὰ τὸ πλεῖστον. ἐπομένως ἐπικρατεῖ ξηρασία τῆς ἀτμοσφαίρας· διὰ τοῦτο ἐν Ἑλλάδι λίαν σπανίως συμβαίνει ῥαγδαίως βροχαὶ καὶ σίφωνες καὶ πλημμύραι. Βροχαὶ μέτρια πίπτουσι τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα, ὀλίγαι τὸ ἔαρ, καὶ ἐλάχισται καὶ ἐνίοτε διόλου τὸ θέρος· καὶ εἰς αὐτὰς τὰς πολὺ ὀρεινὰς καὶ ὑψηλὰς χώρας σχεδὸν τ' αὐτὸ γίνεται. Διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἐλληνικῷ κλίματι, καίτοι τοσοῦτον ἀνώμαλον χώραν ἔχοντι, ἐπικρατεῖ πανταχοῦ σχεδὸν ἡ αὐτὴ ἐν γένει ἀτμοσφαιρική διάθεσις. Ὁ Ἀριστοτέλης λέγει ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς Ἀρκαδίας ἔχει τὴν αὐτὴν διάθεσιν πρὸς τὴν τῆς Ἀττικῆς· καὶ τῷ ὄντι παρετήρησα πολυετῶς ὅτι πᾶσα μεταβολὴ ἀτμοσφαίρας ἐν Τριπόλει, ἥτις κεῖται περὶ

τοὺς 2,000 πόδας (630 μέτρα) ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ἀντανακλᾷ καὶ ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαίρας τῶν Ἀθηνῶν ὅταν ἐκεῖ βρέχῃ ῥαγδαίως, καὶ ἐν Ἀθήναις βρέχῃ ὀλίγον. Ὅταν ἐκεῖ ὁ οὐρανὸς ᾔνε πολὺ νεφελώδης καὶ ἐν Ἀθήναις παρίστανται ἐν τῷ οὐρανῷ νέφη. Ὅταν ἀλλαχοῦ βρέξῃ, καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ καιρὸς ψυχροῦται καὶ νεφελοῦται.

Πανταχοῦ ὁ οὐρανὸς εἶνε ἐπίσης καθαρὸς, παρέχων τερπνὸν κυανοῦν χρῶμα, καὶ νύκτας διαυγεῖς. Πανταχοῦ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου εἶναι ζωηρόν, καὶ ἡ ἡλιακὴ θερμότης ἀναλόγως τοῦ ὕψους τῶν ὄρεινῶν χωρῶν γίνεται ἡ αὐτὴ εἰς τὰ παράλια ἡ μεγίστη θερμότης ἐν καιρῷ καυσῶνων θέρους ἐν σκιᾷ εἶνε $+32^{\circ}$ μέχρι $+34^{\circ}$ βαθμῶν ἑκατοβάθμου θερμομέτρου· ὑπὸ δὲ τὸν ἥλιον φθάνει μέχρι $+50^{\circ}$. Εἶνε δηλαδή τὸ θερμότερον κλίμα τῆς Εὐρώπης· διότι εἶναι καὶ τὸ μεσημβρινώτερον. Κατὰ μέγα μέρος συμπίπτει ἐπὶ τῆς αὐτῆς γεωγραφικῆς ζώνης μετὰ τοῦ μεσημβρινοῦ ἅκρου τῆς Ἰταλίας, μετὰ τῆς Σικελίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς χώρας τῆς Ἰσπανίας.

Ἄνεμοι μόνιμοι καὶ διαρκεῖς πανταχοῦ ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχουσιν. Ἐνίοτε ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ δις καὶ τρίς μεταβάλλεται ὁ ἄνεμος· διὰ τοῦτο ἡ ἀτμοσφαιρική κατάσταση ἐν Ἑλλάδι εἶνε ἄστατος καὶ εὐμετάβλητος, τὸ δὲ βαρόμετρον συνήθως δὲν δύναται νὰ προμηνύῃ τὰς τοῦ καιροῦ μεταβολὰς, ὅπως γίνεται ἐν Εὐρώπῃ· διότι αἱ μεταβολαὶ τῶν καιρῶν ἀρχίζουσιν ἐκ τῶν ἀνωτάτων στρωμάτων, καὶ βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον διαδίδονται εἰς τὰ κατώτερα στρώματα, καὶ οὕτω μετὰ ὥρας 24 ἢ 48 φθάνουσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς· ἀλλὰ πρὶν ἡ μεταβολὴ φθάσῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν Ἑλλάδι, ἐπισυμβαίνει νέα μεταβολὴ καιροῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων στρωμάτων, ἥτις ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ βαρομέτρου, πρὶν εἶτι πραγματοποιηθῇ ἡ προμηνυθεῖσα.

Ἡ τοιαύτη κλιματικὴ κατάσταση τῆς Ἑλλάδος, δηλαδή τὸ ζωηρὸν ἡλιακὸν φῶς, ἡ θερμότης τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, ἡ καθαρότης καὶ ζωηρότης τοῦ οὐρανοῦ, ἡ ξηρασία τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τῆς χώρας, τὸ εὐμε-

τάβλητον τῶν ἀνέμων καὶ τοῦ καιροῦ, κλπ. διαθέτουσι διαφόρως καὶ τὰ σώματα ὑγιεινῶς, καὶ τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων ἡθικῶς.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἑλληνικοῦ κλίματος ἔχουσι μέτριον ἀνάστημα, εἰσι μᾶλλον ἰσχυροὶ ἢ παχεῖς, ὑγιεῖς, ἔχουσι χρῶμα μᾶλλον μελαγχρινόν, σιτόχρουν, παρὰ λευκόν. Εἰσι δραστήριοι, ἀλλ' ἀψίκοροι· ἀντέχουσιν εἰς τοὺς κόπους· εἰσὶν ὀλιγαρκεῖς καὶ μάλιστα εἰς τροφάς. Ὁ Ἕλλην στρατιώτης δύναται καλῶς διαγεῖν τρώγων ἄρτον, ἐλαίης ἢ τυρόν, καὶ πίνων ὕδωρ, τ' αὐτὸ ἔχει καὶ ὁ ἐργάτης. Ὁ Ἕλλην ἐν γένει εἶνε ζωηρὸς, νουνεχὴς, πολυμήχανος, νεωτεριστὴς, διότι εἶνε ἀψίκορος, φιλελεύθερος ποθῶν τὴν ἀνεξαρτησίαν, φιλοδίκαιος καὶ φίλαρχος, δὲν ἀνέχεται τὴν ὑπεροχὴν, ἕκαστος ποθεῖ ὑπερέχειν, ὃ ὑπηρέτης σκέπτεται ν' ἀποκατασταθῇ κύριος, ἄρχων, δῆμαρχος, βουλευτὴς καὶ ὑπουργός· διὰ ταῦτα ἀνέκαθεν ὁ Ἕλλην μισεῖ τὴν αὐθαίρετον μοναρχίαν, καὶ θέλει τὴν ἰσονομίαν· θέλει ὅμως ἓνα ἄρχοντα τῆς ἐκλογῆς του, ἀλλὰ δίκαιον, ἐνάρετον, προτιμῶντα καὶ ἐνισχύοντα τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἱκανότητά, θυσιαζοντα καὶ περιουσίαν καὶ ὑγίειαν. Ἐπιθυμεῖ γνωμοδοτεῖν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων, ποθεῖ τὴν παρὰ τοῦ ἄρχοντος δικαιοσύνην, ἐνώπιον τῆς ὁποίας τυφλῶς ὑποτάσσεται. Διὰ τοῦτο τὸ φυσικώτερον πολιτεῦμα παρ' Ἑλλήσιν εἶνε τὸ συνταγματικόν· ἀλλὰ τὸ γνήσιον συνταγματικόν καὶ εἰλικρινῶς ἐφαρμοζόμενον· διότι ἐν τῷ συνταγματικῷ πολιτεύματι οἰκονομοῦνται ὅλαι αἱ βηθεῖσαι διαθέσεις τῶν κατοίκων.

(Φοῖβος)

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΙΚΤΟΥΣΑΙ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑ ὑπὸ G. de GEYREBRUNE

(Μεταφραζόμενον ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Ἡ πρόλογος τοῦ συγγραφέως.

Τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν εἶνε μυθιστόρημα·

διὰ τοῦτο γράφω πρόλογον. Προειδοποιῶ τὸν ἀναγνώστην ὅτι ἐν ταῖς σελίσιν αὐτοῦ θὰ εὔρῃ χαρακτηρισμοὺς γυναικῶν, αἵτινες διήγαγον πᾶσαι τὸν βίον, περὶ οὗ λόγον ποιούμεν.

Εἶνε εἶδος καταχθονίου κύκλου, ἐν τῷ ὁποίῳ αἱ δυστυχεῖς ἐκπεσοῦσαι ἔνεκα σφαλμάτων ἢ ἐγκλημάτων τῶν ἀνδρῶν, σπρέφονται περὶξ ἐνὸς μοναδικοῦ τύπου ὑψηλῆς ἀρετῆς, τοῦ μόνου, ὅστις διέμενεν ὄρθιος, ἀψηφῶν τὴν σκοτοδινίαν.

Ἰσως εἶνε διδασκαλία· ἴσως κατηγορία κατὰ τῆς σκληρότητος τοῦ ἀνδρός, ἴσως πικρὰ διαθεβαίωσις τοῦ γεγονότος τούτου, ὅτι τὸ ἀσφαλέστερον καταφύγιον τῆς γυναικός, τιθεμένης εἰς πειρασμόν ὑπὸ τῶν ἐνστικτῶν ἢ ἀναγκῶν τῆς, ἐναντίον τῆς διαφθορᾶς εἰς τὴν ὁποίαν αἱ ἐπιθυμῖαι τοῦ ἀνδρός τὴν καταδικάζουσιν, εἶνε ὁ θάνατος.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου τούτου δὲν ἀπευθύνεται εἰς τοὺς πεπαιδευμένους· δὲν ἐποίησεν ἐν σύγγραμμά, ἀλλὰ μίαν δίκην τὸ κοινὸν θὰ δικάσῃ.

~~~~~

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ

Ὁ πειρασμός.

I.

Εἶνε ὁκτώ ὥραι μ. μ. Ἡ μικρὰ τραπεζαρία εἶνε πολὺ ζεστή, εὐάρεστος δὲ ὁσμὴ ἐκ τοῦ μαγειρείου εἰσπέμπεται διὰ τινος ἡμιανοίκτου θύρας. Ἡ κρεμαμένη λάμπα φωτίζει τὴν παρατεθειμένην τράπεζαν, τὰς δεδεμένους πετσέτας, τὰ ἀπαστράπτοντα ποτήρια. Ἡ σκευοθήκη, λίαν καθαρὰ, διαλάμπουσα, εἶνε πλήρης ἐξωγραφισμένων πινακίων.

Ἐνώπιον τῆς ἀνοικτῆς θερμάστρας, θερμαίνων τοὺς πόδας του, μικρόσωμός τις ἀνὴρ μὲ βραχὺ ἐσωκάρδιον, ἔχων σκοῦφον βελούδινον ἐρριμένον πρὸς τὰ ὀπισθεν, ταλαντεύεται ἀνυπομόνως, πειναλέος, παρατηρῶν ἀτενῶς τὴν τράπεζαν.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐγείρει τὴν κεφα-